

Người mẹ

1. Bà mẹ chạy ra ngoài, hét hải gọi con. Suốt mấy đêm rờng thức trông con ốm, bà vừa thiếp đi một lúc, Thần Chết đã bắt nó đi.

Thần Đêm Tối đóng giả một bà cụ mặc áo choàng đen, bảo bà :

- Thần Chết chạy nhanh hơn gió và chẳng bao giờ trả lại những người lão đã cướp đi đâu.

Bà mẹ khẩn khoản cầu xin Thần chỉ đường cho mình đuổi theo Thần Chết. Thần Đêm Tối chỉ đường cho bà.

2. Đến một ngã ba đường, bà mẹ không biết phải đi lối nào. Nơi đó có một bụi gai băng tuyết bám đầy. Bụi gai bảo :

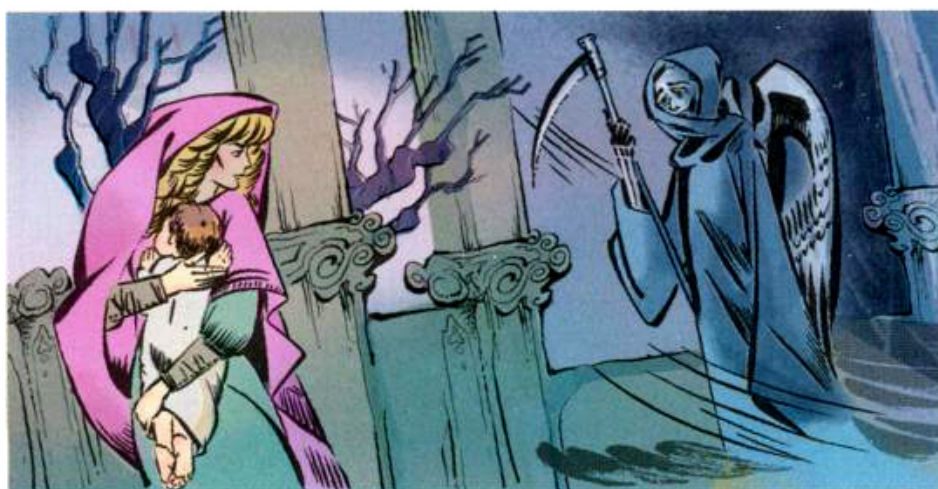
- Tôi sẽ chỉ đường cho bà, nếu bà ủ ấm tôi.

Bà mẹ ôm ghì bụi gai vào lòng để sưởi ấm nó. Gai đâm vào da thịt bà, máu nhỏ xuống từng giọt đậm. Bụi gai đâm chồi, nảy lộc và nở hoa ngay giữa mùa đông buốt giá. Bụi gai chỉ đường cho bà.

3. Bà đến một hồ lớn. Không có một bóng thuyền. Nước hồ quá sâu. Nhưng bà nhất định vượt qua hồ để tìm con. Hồ bảo :

- Tôi sẽ giúp bà, nhưng bà phải cho tôi đôi mắt. Hãy khóc đi, cho đến khi đôi mắt rơi xuống !

Bà mẹ khóc, nước mắt tuôn rơi lã chã, đến nỗi đôi mắt theo dòng lệ rơi xuống hồ, hoá thành hai hòn ngọc. Thế là bà được đưa đến nơi ở lạnh lẽo của Thần Chết.

4. Thấy bà, Thần Chết ngạc nhiên, hỏi :

- Làm sao người có thể tìm đến tận nơi đây ?

Bà mẹ trả lời :

- Vì tôi là mẹ. Hãy trả con cho tôi !

Theo AN-ĐÊC-XEN

(Nguyễn Văn Hải, Vũ Minh Toàn dịch)

- **Máy đêm ròng** : máy đêm liền.

- **Thiếp đi** : lả đi hoặc chợp mắt ngủ do quá mệt.

- **Khẩn khoản** : cố nói để người khác đồng ý với yêu cầu của mình.

- **Lã chã** : (mồ hôi, nước mắt) chảy nhiều và kéo dài.

1. Kể lại vắn tắt chuyện xảy ra ở đoạn 1.

2. Người mẹ đã làm gì để bụi gai chỉ đường cho bà ?

3. Người mẹ đã làm gì để hồ nước chỉ đường cho bà ?

4. Chọn ý đúng nhất nói lên nội dung câu chuyện :

a) Người mẹ là người rất dũng cảm.

b) Người mẹ không sợ Thần Chết.

c) Người mẹ có thể hi sinh tất cả vì con.